

וגדליה חנוך היה לאזרח נכבד בכתל מערבי
והוא יושב באין מפריע על הספסל הסמוך לפתח.
פעמים שקבצני עיר אחרת באים ומטריחים אותו,
הוא זו לפנה אחרת ושלום לו מסביב.

הקלויו נתמלאה בלי עין הרע מבני אדם. אותם
ה"אברכים", שפגש בימים הראשונים לבואו, כבר היו
לבעלי בתים בעלי-כיס ועבי-כרש, מקום כבודם בצד
מזרח, יהודים יפים, המתאנחים לפעמים על "גלות
חשכינה" וכחג הסכות, כשהם מברכים על אתרני
קורפו, הם מרבים בנענועים.

בשמחה תורה קנה לו גביר אדיר בעל כרש
עב "הלבשת ספר תורה" בכלי-קדש לכל השנה ובשביל
שקשה לו לעבור בין העומדים הוציאו את הספסל...
ספסל זה שגדליה חנוך ישב עליו זה הרבה שנים...

ש. י. ט. א. ט. ש. ק. י. ס.

בשביל הגביר.

גדליה חנוך איננו בעל גאווה ובכל מקום בואו
אוהבים אותו בשביל שפלות רוחו וזכות זאת תעמוד
לו גם אצל הערלים דרי הכפר, שגדליה חנוך בא
אליהם לעשוה "חליפין" בסחורתו.

ובקלויו, שהוא מתפלל שם בשבתות וימים
טובים, קנה מקומו על הספסל הסמוכה לפתח, מושב
העניים והרלים. בימים הראשונים, שבא להתפלל בקלויו
זו היו עוד מקומות פנויים גם בכתלי צפון ודרום, וגדליה
חנוך היה יכול, לו אך רצה, לשבת במקום יותר
מכבד מזה שכר לו, אבל בשביל ענותוהו ניחא לו
אותו מקום, שהוא יושב עליו.